

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200671
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1615200671.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: matka - N.. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., T. námestie č. XXXX/XX, zastúpená advokátkou Mgr. Katarínou Berkešovou, AK so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 5/10 a otec - N.. T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., O. ul. č. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Gabrielou Zelemovou, AK so sídlom Bratislava, Heydukova ul. č. 16, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o návrhu otca na úpravu styku s maloletým, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/47/2015-684, zo dňa 21.08.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o výživnom m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého Y. P. výživným vo výške 450 eur mesačne počnúc 03.02.2013 do 31.08.2019 a od 01.09.2019 zvýšeným výživným vo výške 500 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci.

Zročné výživné na maloletého Jakuba Vitteka za obdobie od 03.02.2013 do 31.05.2022 nevzniklo.

Vo zvyšku sa návrh matky v časti o bežnom výživnom zamieťa.

Otec je povinný prispievať na tvorbu úspor pre maloletého Y. P., nar. XX.XX.XXXX sumou 300 eur mesačne počnúc dňom 03.02.2013 do 31.01.2015 a od 01.02.2015 sumou 500 eur mesačne, ktoré bude zasielať na osobitný účet zriadený na meno maloletého Y. P., vždy do 15. dňa v mesiaci popri bežnom výživnom.

Matka je povinná do 7 dní od právoplatnosti rozsudku zriadiť v peňažnom ústave osobitný účet na meno maloletého Y. P., nar. XX.XX.XXXX a identifikačné údaje účtu zriadeného na meno maloletého Y. P. oznámiť otcovi v lehote troch dní po jeho zriadení. Na nakladanie s finančnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na tomto osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu.

Zročné výživné vzniknuté titulom tvorby úspor na maloletého Y. P. za obdobie od 03.02.2013 do 31.05.2022 v celkovej výške 51.200 eur je otec povinný zaplatiť na osobitný účet maloletého zriadený v peňažnom ústave do 30 dní od oznámenia matky o identifikačných údajoch ňou zriadeného osobitného účtu na meno maloletého.

Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o styku otca s maloletým sa m e n í tak, že otec má právo stretávať sa s maloletým Y. P., nar. XX.XX.XXXX v každom nepárnom kalendárnom týždni v roku vždy v pondelok od 15,30 hod. do 19,00 hod. a od piatka od 15,30 hod. do nedele do 19,00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v roku vždy v pondelok a štvrtok v čase od 15,30 hod. do 19,00 hod. a v piatok od 15,30 hod. do 19,00 hod. s výnimkou obdobia jarných a zimných školských prázdnin, Vianočných a Veľkonočných sviatkov a mesiaca august v každom kalendárnom roku.

Miestom prevzatia a odovzdania dieťaťa sa určuje bydlisko matky.

Vo zvyšku, vo výroku o styku otca s maloletým dieťaťom, sa rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8P/47/2015-684 zo dňa 21.08.2019, zveril maloletého Y. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého Y. výživným vo výške 800 eur mesačne počnúc 01.02.2015, ktoré výživné počnúc dňom 01.08.2019 zvýšil na sumu 1.000 eur, s uložením povinnosti ho zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zročné výživné za obdobie od 01.02.2015 do 21.08.2019 vo výške 28.013,57 eur povolil otcovi splatiť v 6 - po sebe idúcich mesačných splátkach vo výške 4.669 eur, počnúc vykonateľnou tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie plnení jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor pre maloletého Y. sumou 300 eur mesačne počnúc narodením maloletého a od 01.02.2015 sumou 500 eur mesačne, ktoré bude zasielať na osobitý účet zriadený na meno maloletého Y.. Zročné výživné určené na tvorbu úspor vo výške 11.000 eur povolil otcovi uhradiť v 11 po sebe idúcich mesačných splátkach po 1.000 eur mesačne počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Otca oprávnil stretávať sa s maloletým Y. v každom nepárnom kalendárnom týždni v roku vždy v pondelok od 15,30 hod. do 18,00 hod. a od piatka od 15,30 hod. do nedele do 18,00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni v roku vždy v pondelok a štvrtok v čase od 15,30 hod. do 18,00 hod. a v piatok od 15,30 hod. do 19,00 hod. s výnimkou obdobia od 10. júla do 20. júla a od 10. augusta do 20. augusta v každom párnom kalendárnom roku a s výnimkou od 01. júla do 9. júla a od 01. augusta do 09. augusta v nepárnom kalendárnom roku. Počas školských prázdnin a sviatkov upravil styk otca s maloletým od 1. júla od 09,00 hod. do 09. júla do 19,00 hod. a od 1. augusta od 09,00 hod. do 9. augusta do 19,00 hod. v každom párnom kalendárnom roku a v nepárnom kalendárnom roku od 10. júla od 09,00 hod. do 19. júla do 19,00 hod. a od 10. augusta od 09,00 hod. do 19. augusta do 19,00 hod., v každom párnom kalendárnom roku vždy 24. decembra od 09,00 hod. do 17,00 hod. a 26. decembra od 09,00 hod. do 19,30 hod., v nepárnom kalendárnom roku dňa 25. decembra od 09,00 hod. do 1. januára nasledujúceho / párneho / kalendárneho roka do 19,30 hod. a od 2. januára od 09,00 hod. do 6. januára do 19,30 hod., v každom párnom kalendárnom roku počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR pre daný školský rok a kraj vždy od pondelka prázdninového týždňa od 09,00 hod. do nedele prázdninového týždňa do 18,00 hod. v každom nepárnom kalendárnom roku počas Veľkonočných prázdnin od Zeleného štvrtka od 09,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18,00 hod. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, 5, § 25 ods. 2, § 26, § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, § 65 ods.1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, 3, 4, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákona o rodine. § 217 ods. 1, 2, § 231, § 232 ods. 3, CSP a § 121 CMP. Na základe vykonaného dokazovania rozhodol o zverení maloletého do starostlivosti matky berúc do úvahy súhlas oboch rodičov a kolízneho opatrovníka. Prihliadol na citové väzby maloletého dieťaťa, jeho výchovné prostredie, vývinové potreby, vytvorený model starostlivosti o neho a rešpektoval jeho právo na zachovanie rovnoprávneho a rovnocenného vzťahu k obojmu rodičom. Mal preukázané, že matka riadne vykonáva rodičovské povinnosti a náležite zabezpečuje starostlivosť o maloletého. Pri rozhodovaní o styku otca s maloletým zohľadnil závery znaleckého posudku, zhodné tvrdenia rodičov, vyjadrenia maloletého dieťaťa a preukázanú spôsobilosť otca postarať sa o neho a vytvárať mu podmienky pre jeho zdravý psychický, fyzický a sociálny vývoj; na správanie sa otca, jeho povahové vlastnosti, vzťah k maloletému (jedná sa o jediné dieťa otca), ktoré skutočnosti nenaznačujú negatívny vplyv otca na maloletého. Poukázal na úlohu nerezidenčného rodiča a jeho právo na styk s maloletým dieťaťom a potrebu zo strany druhého rodiča, aby s ohľadom na záujem maloletého vytváral priaznivé podmienky pre tento styk. Konštatoval, že doterajší kontakt maloletého s otcom sa realizuje na základe vydaného neodkladného opatrenia tamojšieho súdu v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, pričom obaja rodičia potvrdili, že na bežnom styku otca s maloletým sa vedia dohodnúť, problémy majú pri dohode na prespaní maloletého u otca, s čím matka nie je stotožnená. Bežný styk otca s maloletým ponechal v zmysle doteraz platného neodkladného opatrenia, avšak s ohľadom na plánovaný nástup maloletého dieťaťa na základnú školu upravil v pracovnom týždni čas jeho návratu do domácnosti matky na 18,00 hodinu. Styk počas letných prázdnin určil s periodicitou striedania maloletého dieťaťa na deväť

dní u otca, následne deväť dní u matky a zvyšok ponechal na bežnú úpravu styku, majúc za preukázané, že maloletý je navyknutý na matku a jeho vzťah s otcom je potrebné zintenzívňovať postupnými krokmi.

3. Pri ustálení výšky výživného vychádzal súd prvej inštancie zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil vek dieťaťa, ktoré navštevovalo so súhlasom oboch rodičov súkromné predškolské zariadenie a od septembra 2019 začne navštevovať základnú školu, jeho zdravotný stav, vývinové potreby, celkový vývoj životných nákladov a zaužívaný štandard, ktorý bol maloletému rodičmi vytvorený. Mal preukázané, že otec je zamestnaný a dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 5.645,76 eur netto, matka do troch rokov veku dieťaťa poberala rodičovský príspevok, do práce nastúpila v októbri 2017, v medziobdobí bola vedená ako matka starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku dieťaťa. Prihliadol na to, že maloletý navštevoval materskú školu iba na pol dňa, pričom matka v tom čase už nepoberala žiadne sociálne dávky, iba prídavky na dieťa. Konštatoval, že aktuálne matka pracuje ako učiteľka základnej školy, pracovný pomer má uzavretý na dobu určitú (zastupovanie počas jej práceneschopnosti), jej priemerný mesačný príjem za obdobie od septembra 2018 do mája 2019 činil 635 eur plus 44,79 eur daňový bonus na dieťa, od júna nemá zamestnanie, prácu si hľadá. Matka má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi, ktorému prispieva sumou 50 eur mesačne, otec iné vyživovacie povinnosti nemá. Prihliadol na majetkové pomery rodičov majúc za preukázané, že matka je vlastníčkou bytu nachádzajúceho sa v T., v ktorom býva s maloletým (byť pôvodne nadobudla do BSM spolu s manželom), otec je vlastníkom viacerých nehnuteľností - rodinného domu, v ktorom býva, dvoch bytov, ktoré prenajíma a rekreačnej chalupy. Výživné na maloletého určil vo výške 800 eur mesačne od 01.02.2015 (od podania návrhu) a vo výške 1.000 eur mesačne od 01.08.2019, od nástupu maloletého do 1. triedy základnej školy, prihliadajúc na zabezpečenie potrieb do školy a zvýšené výdavky na dieťa. Návrhu matky vyhovel čiastočne (matka žiadala určiť výživné vo výške 1.500, resp. neskôr 1000 eur mesačne počas celého obdobia), keď vzal do úvahy skutočnosť, že otec sa od narodenia maloletého podieľal na jeho výžive finančne aj materiálne, prispieval na potreby matky v čase gravidity, takmer plnou mierou sa podieľal na zakúpení výbavičky a potrieb pre maloletého, od jeho narodenia preplácal matke hotové výdavky vzniknuté s bežným chodom starostlivosti o maloletého, ktorému zakupoval veci podľa želaní matky, pričom sa jednalo o výrobky bio kvality (oblečenie, kozmetika, strava) a zabezpečil kúpu bytu v Malackách so zámerom stretávať sa s maloletým čo najčastejšie. Zohľadnil fakt, že otec bol nútený maloletému zriadiť v jeho domácnosti kompletne vybavenie, keďže matka mu odmietala poskytnúť akékoľvek veci aj bežného denného charakteru pre maloletého. Návrhu otca na určenie výživného vo výške 200 eur mesačne nevyhovel berúc do úvahy výšku jeho príjmu, ktorý dosahuje pravidelne, stabilne a dlhé roky. S prihliadnutím aj na príjem otca z prenájmu nehnuteľností vo výške 400 eur mesačne, dospel k záveru, že otcom navrhovaná výška výživného by za daných okolností bola v absolútnom nepomere k príjmu matky a nezabezpečila by rovnomernú životnú úroveň maloletého. Poukázal na skutočnosť, že obaja rodičia akceptovali matkou nastavenú životnú úroveň maloletého (súkromná škôlka, finančne náročné oblečenie, potraviny, kozmetika), ktoré potreby vzhľadom na príjem otca mohli dieťaťu zabezpečiť a do budúcnosti by tieto náklady mohol bez problémov znášať iba otec s ohľadom na príjem matky (doposiaľ dosahovala vo svojich zamestnaniach príjem takmer 5-násobne nižší ako otec). Zdôraznil, že výživné je určené pre pokrytie všetkých potrieb maloletého, slúži nielen na bežnú výživu, ale aj na jeho všestranný rozvoj, má zabezpečiť jeho životnú úroveň, na akú bolo zvyknuté, pokrýva bežné potreby dieťaťa (oblečenie, obuv, náklady na školu, bývanie, na krúžky, záujmy, lekársku starostlivosť, dovolenky, teda všetky potreby kultúrneho človeka, za predpokladu, že rodičia sú schopní ich hrať. Mal preukázané, že otec na výživu maloletého od februára 2015 prispieval nasledovne: február 2015 vo výške 50 eur, marec 2015 vo výške 271,73 eur, apríl 2015 vo výške 170 eur, jún 2015 až december 2015 spolu vo výške 1.190 eur (6 x 170), január 2016 až december 2016 spolu vo výške 2040 eur (12 x 170), január 2017 až december 2017 spolu vo výške 2.040 eur (12 x 170), január 2018 až december 2018 spolu vo výške 2.040 eur (12 x 170), január 2019 až august 2019 spolu vo výške 1.360 eur (8 x 170); celkovo zaplatil na výživu maloletého sumu 9.161,73 eur. Za školné v období od novembra 2017 do decembra 2017 otec uhradil poplatok spolu vo výške 640 eur (2x 320), od januára 2018 do decembra 2018 spolu vo výške 3.894,50 eur (12 x 324,50), od januára 2019 do júla 2019 spolu vo výške 2.490,20 eur (7 x 355,7), celkom teda titulom školného uhradil sumu 7.024,70 eur. Uvedené platby otca (9.161,73 eur + 7.024,70) vo výške 16.186,43 eur započítal ako zaplatené výživné pre maloletého (materiálne plnenie otca pre maloletého pred jeho narodením, resp. tesne po narodení vyhodnotil ako podiel otca na zakúpení výbavičky pre maloletého, ostatné materiálne plnenia (potraviny, oblečenie, hračky) považoval za prirodzenú časť starostlivosti otca o maloletého, preto sa nezaoberal výškou týchto výdavkov, ktoré sa nedajú presne vyčíslieť, keďže rodičia vzájomne sporujú, čo kto kúpil a zaplatil, pričom otcom zabezpečené domáce potraviny sa ani vyčíslieť nedajú. Tieto náklady otca do zaplateného výživného nezahrnul. Zročné výživné za obdobie od 01.02.2015 ku dňu vyhlásenia

rozsudku ustálil vo výške 28.013,57 eur (44.200 eur - výživné, ktoré mal otec uhradiť podľa súdneho rozhodnutia mínus 16.186,43 eur, t.j. doteraz otcom uhradené výživné), ktoré povolil otcovi splatiť v šiestich mesačných splátkach vo výške 4.669 eur, počnúc vykonateľnou rozsudku s tým, že omeškanie plnení jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Vzal v úvahu otcom poskytované príspevky na výživu maloletého vo finančnej aj materiálnej forme, a nepovažoval za spravodlivé od otca požadovať uhradenie dlžného výživného jednorazovo. Výživné určil od podania návrhu, resp. od prvého dňa nasledujúceho mesiaca (návrh podaný dňa 28.01.2015) neuznajúc argumenty matky k určeniu výživného od narodenia dieťaťa spočívajúce v tom, že z objektívnych dôvodov nemohla podať návrh skôr, keďže otec maloletého odmietol podpísať zápisnicu o určení otcovstva a bolo potrebné zaprieť otcovstvo k maloletému, keď tieto dôvody nespĺňajú podmienky dôvodov hodných osobitného zreteľa pre priznanie výživného späťne. Prihliadol na rozhodovacia prax súdov, podľa ktorej dôvody hodné osobitného zreteľa je treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.06.2016, sp. zn. 19 CoP 32/2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 10 CoP7/2016.). Konštatoval, že matka v čase nadviazania známosti s otcom maloletého bola vydatá, jej vzdelanie odôvodňuje záver, že si musela byť vedomá rizik takéhoto vzťahu, keď navyše vedome odmietala antikoncepciu a vedela o tom, že samotný otec sa nebránil a túžil sa stať otcom. Vyslovil názor, že skutočnosť, že matka mohla podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému až po tom, ako jej (bývalý) manžel zaprie otcovstvo k nemu, nemôže byť brané na ujmu biologického otca. Uzavrel, že otcovstvo k maloletému bolo zapreté rozsudkom tamajšieho súdu č. k. 5C/102/2013-22 zo dňa 17.04.2017; podľa vyjadrenia rodičov, obaja sa zúčastnili procesu uznania otcovstva súhlasným vyhlásením na matrike už v lete 2014, k podpisu vyhlásenia zo strany otca nedošlo z dôvodu nezhody rodičov na priezvisku maloletého, ktoré okolnosti nemôžu byť posudzované v neprospech otca aj s ohľadom na to, že otcovstvu sa nebránil a ako otec sa správal aj počas gravidity matky (v čase, kedy bola vydatá a manželstvo matky bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. 9P/48/2012-38 zo dňa 01.06.2012), prispieval na výživu matky aj maloletého a podľa vyjadrenia otca za obdobie od augusta 2012 do dvoch rokov veku dieťaťa matke uhradil sumu cca 15.000 eur (Okresný súd Trnava v konaní č. 18C/28/2016 túto sumu ustálil minimálne na sumu 9.000 eur), matku sprevádzal k lekárom, do pôrodnice, zabezpečil pre potreby svojej a matky byt predpokladajúc, že budú spolu žiť v partnerskom zväzku, byt vyberala matka, od narodenia prejavoval záujem o dieťa, kupoval mu veci podľa želania matky, prispieval aj finančne na tvorbu jeho úspor. Dospel k záveru, že skutočnosť, že rodičia nezačali spolu žiť a k určeniu otcovstva maloletého došlo až v decembri 2014, nie je možné pripísať iba na vrub otca. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Trnava č. k. 18C/28/2016, ktorý vytkol rodičom ich vzájomné správanie, poukázal na potrebu komunikácie medzi nimi a konštatoval, že matka bránila otcovi vo výkone jeho rodičovských práv. Z uvedených dôvodov považoval za nespravodlivé a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ) zaviazat' otca platením bežného výživného od narodenia maloletého dieťaťa.

4. Otcovi určil povinnosť platiť výživné na maloletého aj formou tvorby úspor prihliadajúc na jeho dlhodobý príjem a majetkové pomery, ktoré mu umožňujú tvoriť úspory. Zohľadnil, že otec od narodenia maloletého mu založil sporiaci účet, na ktorý podľa vlastného vyjadrenia, pravidelne prispieva sumou 300 eur mesačne a tento faktický stav dal do súladu so stavom právnym. Zdôraznil, že vytvorené úspory maloletého môžu v budúcnosti pokryť jeho náklady na výživu, v prípade straty príjmu otca v takom rozsahu, v akom je v súčasnosti. Otca zaviazal k povinnosti prispievať na úspory maloletého sumou 300 eur mesačne od jeho narodenia a od 01.02.2015 sumou 500 eur mesačne, čím vzniklo otcovi ročné výživné na tvorbu úspor za uvedené obdobie vo výške 11.000 eur, ktoré mu povolil uhradiť v 11-tich splátkach po 1.000 eur mesačne počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia. Konštatoval, že otec mal pri takto určenom výživnom zaplatiť za obdobie od februára 2013 do januára 2015, t.j. 24 mesiacov x 300 eur, spolu 7.200 eur, od februára 2015 do augusta 2019 vrátane, t.j. 55 mesiacov x 500 eur, spolu 27.500 eur, teda celkovo sumu 34.700 eur. Zo ročného výživného odpočítal sumu 23.700 eur, ktorú otec vložil na osobitný účet maloletého. S poukazom na uvedené dôvody návrh matky vo zvyšku zamietol (matka žiadala určiť výživné vo výške 1.000 eur mesačne a tvorbu úspor 500 eur mesačne). Mal za to, že pri určenej sume výživného (800+500, resp. 1.000 + 500) otec bude mať pre seba, potreby svojej rodiny, aj pre maloletého v jeho domácnosti, dostatok prostriedkov na zabezpečenie všetkých adekvátnych potrieb pre plnohodnotný život. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

5. Proti výroku rozsudku v časti o výživnom, styku počas bežného roka a styku počas Vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin podala odvolanie matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zmeniť tak, že súd určí výživné na maloletého vo výške 800 eur mesačne od 03.02.2013 a vo výške 1.000 eur mesačne od 01.08.2019, ročné výživné za obdobie od 03.02.2013 do 21.08.2019 vo výške 47.213,57 eur povolí

otcovi splácať v splátkach po dobu 11 mesiacov po 4.299 eur mesačne, otca oprávni stretávať sa s maloletým počas bežného roka v každom nepárnom kalendárnom týždni vždy v pondelok od 15.30 hod. do 18.00 hod. a od piatku od 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod. a v každom párnom kalendárnom týždni vždy v pondelok a štvrtok v čase od 15.30 hod. do 18.00 hod. a v piatok od 15.30 hod. do 18.00 hod. s výnimkou obdobia od 10.7. do 20.7. a od 10.8. do 20.8. v každom párnom roku a s výnimkou od 1.7. do 09.07. a od 01.08. do 09.08. v nepárnom kalendárnom roku a počas Vianočných sviatkov a zimných prázdnin v každom párnom kalendárnom roku vždy 24.12. od 09.00 hod. do 17.00 hod. a 26.12. od 09.00 hod. do 19.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku dňa 25.12. od 09.00 hod. do 19.00 hod. a od 27.12. od 09.00 hod. do 1.1. nasledujúceho roku (párneho) do 19.00 hod. a od 2.1. od 09.00 hod. do 6.01. do 18.00 hod. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. d/ a f/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). S poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine nesúhlasila s názorom súdu, že nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného späťne od narodenia dieťaťa. Uviedla, že v čase počatia maloletého mal otec vedomosť o jej osobnom stave, preto jej nemožno klásť za vinu dĺžku konania o rozvod manželstva a zapretie otcovstva. Uviedla, že otec nikdy nespochybňoval otcovstvo k maloletému a jeho povinnosťou bolo platiť výživné vo výške 800 eur mesačne od narodenia dieťaťa. Zdôraznila, že rozhodnutie o zapretí otcovstva nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2014, v mesiaci júl 2014 nebol otec ochotný podpísať zápisnicu o uznaní otcovstva, ani s poznámkou v rodnom liste maloletého o nesúhlase otca s priezviskom maloletého. Túto zápisnicu otec podpísal až v decembri 2014, kedy bol vyhotovený rodný list maloletého a až po tomto úkone mohla podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, pričom tieto skutočnosti nemala možnosť ovplyvniť. K styku otca s maloletým potvrdila svoj súhlas, aby stretávanie prebiehalo ako doposiaľ (podľa neodkladného opatrenia) a maloletý prespával u otca, ak bude súhlasiť, avšak otcovi pribudlo ďalšie poobedie, preto žiadala, aby v nepárnom týždni v piatok pred víkendom mohla byť s maloletým ona. Zmenu styku počas Vianočných prázdnin navrhla z dôvodu, že v každom roku má otec rozhodnutím zabezpečený styk s maloletým z troch vianočných dní dva dni, čo obmedzuje maloletého v kontakte s jej rodinou. Vyslovila názor, že z časti bežnej úpravy styku je potrebné vyňať obdobie Vianoc, jarných a Veľkonočných prázdnin.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom (bežnom) a úprave styku počas bežných pracovných dní podal odvolanie otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhol v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd určí výživné na maloletého vo výške 400 eur mesačne od 1.8.2019 a vo zvyšku návrh matky zamietne. Styk s maloletým navrhol zmeniť v bežnom roku v čase určenia hodiny preberania a odovzdania maloletého v pracovných dňoch od pondelka do piatku na 19.00 hod. Alternatívne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP a § 62 CMP. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, porušenie princípu rovnosti zbraní a porušenie zásady právnej istoty a z toho vyplývajúce porušenie práva na spravodlivý proces. Mal za to, že závery súdu prvej inštancie uvedené v rozhodnutí sú nesprávne, popierajú účel dotknutých zákonných ustanovení, najmä § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Nesúhlasil s postupom súdu, ktorý odmietol vykonanie ďalších dôkazov ohľadne výdavkov maloletého. Mal za to, že skutkové zistenia veci sú neúplne a nesprávne, keď súd popisuje len časť vykonaných dôkazov, čo zakladá inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok považoval za zmatečný, nezrozumiteľný, neobsahujúci jasnú odpoveď na otázky, na ktoré v priebehu konania poukazoval a ktoré sú zo spisu známe, tieto nevyhodnotil, napr. odôvodnené potreby maloletého, nastavený životný štandard, vznik ročného výživného, ktoré sú len v rovine nejakého výpočtu. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé akými úvahami sa súd riadil a z čoho pri rozhodovaní vychádzal. Podľa jeho mienky, súd nebral do úvahy ako bol maloletému štandard poskytovaný rodičmi vytváraný a kto sa na ňom v prevažnej miere podieľal, pričom tento štandard bez vysvetlenia navyšuje neprimerane ďalšími sumami ročného výživného, ktorého charakter nemôže byť spotrebným. Zdôraznil, že matka od narodenia maloletého až do vyhlásenia rozsudku v zabezpečovaní jeho potrieb nestrádala, nie je mu preto zrejmé, aký charakter má priznané zaostané výživné (28.013,57 eur), keďže nejde o výživné na tvorbu úspor. Nie je bezvýznamné, že matka nezaháňala finančné prostriedky na výživu maloletého od tretích osôb, pričom maloletý mal v spornom období nie bežný životný štandard. Namietal, že súd nevyhodnotil všetky skutkové a právne skutočnosti dôležité pre dané rozhodnutie, nezistil riadne skutkový stav, nebral v úvahu spotrebný charakter výživného, ani mesačné náklady povinného rodiča a to v súhrne a v jednotlivých položkách aj v súvislosti s vyhodnotením životnej úrovne. Súdu prvej inštancie vytkol, že neodôvodnil ako posúdil majetkové pomery rodičov a či matkou uvádzané náklady považoval za preukázané a odôvodnené v celom rozsahu. Mal za to, že záujmom matky je z výživného z významnej

časti uspokojovať svoje potreby, pretože aj odôvodnené potreby dieťaťa majú svoju hranicu danú spotrebných charakterom výživného. Vyslovil mienku, že rodičom dosahovaný nadpriemerný príjem nemusí znamenať, že vedie i nákladný spôsob života. Mal za to, že súd prvej inštancie nevezal do úvahy jeho právo ako rodiča zvoliť si spôsob výchovy tak, aby maloletý získal zdravý a rozumný pohľad na hmotné statky a nevyhodnotil tieto aspekty výchovy, ani záujem dieťaťa zo všetkých hľadísk. Podľa jeho názoru, súd vytvoril situáciu, že od otca sa bude očakávať plnenie výživného bez práva rozhodovať o využití výživného v časti nadštandardu a pri takto určenom výživnom matka nemusí pracovať a môže slušne žiť. Zdôraznil, že maloletý žil v období od 1.2.2015 do 1.8.2019 na určitej životnej úrovni, ktorú mu zabezpečil a bolo potrebné sa zaoberať opodstatnenosťou určenia takého vysokého výživného spätne, ktoré už nemá spotrebný charakter a nie je zrejme k čomu bude slúžiť. Poukázal na to, že okrem pravidelnej finančnej čiastky výživného prispieval v období od 1.2.2015 do 1.8.2019 aj platením poplatku za súkromnú materskú škôlku a nákupmi vecí pre maloletého do dvoch domácností (u matky aj otca), pričom dostatočne preukázal vážny záujem o maloletého a ochotu zabezpečovať jeho potreby. Určenú výšku výživného považoval za enormne vysokú bez zohľadnenia akéhokoľvek konkrétneho individuálneho prípadu. S rozhodnutím vo výroku o tvorbe úspor súhlasil. Vo vzťahu k styku s maloletým, namietal zmenu času odovzdania a prevzatia maloletého pri bežnom styku z dôvodu, že maloletý je zvyknutý na odchod od neho o 19.00 hod., chce mu poskytnúť večeru a venovať sa mu aj pri príprave do školy, viesť ho k plneniu školských povinností a plniť si svoje rodičovské povinnosti. Poukázal na jeho právo participovať na výchove maloletého a zabezpečení jeho starostlivosti a právo styku s ním. V osobitnom stanovisku zdôraznil, že maloletému od narodenia poskytoval príspevky bežné aj iné (vrátane kúpy kolobežky, trojkolky, bicykla), ktoré v roku 2017 tvorili sumu v priemere mesačne 404,26 eur, v roku 2018 588,21 eur, do júna 2019 593,18 eur a každú položku vie zdokladovať. Dal do pozornosti, že matka zamlčovala, že do konca marca 2019 bývala so svojim ex manželom v jednej domácnosti, ako rozvedená si celé leto nenašla žiaden zdroj príjmu, hoci mala dva mesiace voľno. Uviedol, že matke ponúkal nákup vecí pre syna aj každé Vianoce, ktorú ponuku ignorovala. Namietal výšku splátok ročného výživného, vzhľadom na jeho splátky hypotéky. Súdu prvej inštancie vytkol, že v rozsudku nie je vyslovená možnosť výberu úspor oboma rodičmi po vzájomnej dohode alebo po rozhodnutí súdu. Podľa jeho mienky, rodičom by malo byť zakázané svojvoľne z účtu vyberať úspory maloletého. Uviedol, že napriek uhradeniu ročného výživného po vyhlásení rozsudku, maloletý chodí do materskej školy v obnosenom starom šatstve, nenavštevuje žiaden krúžok, okrem angličtiny a neabsolvuje s matkou žiadne výlety, len návštevu starých rodičov.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne uviedol, že z odvolacieho návrhu matky nie je zrejme ako dospela k výške ročného výživného 47.213,57 eur a či zohľadnila ním zaplatené ročné výživného. Matka tiež ignoruje ním realizované príspevky od 1.6.2012, odkedy sa dozvedel o jej tehotenstve, avšak bločky z nákupov si neodkladal. Zdôraznil, že mal záujem o uznanie otcovstva a styk s maloletým. Poukázal na to, že matka odvolaním nenapadla časť rozsudku, ktorým vo zvyšku súd jej návrh zamietol. V ostatnom zotrval na svojich vyjadreniach.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch napadnutých otcom potvrdiť s výnimkou časti výrokov napadnutých jej odvolaním. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za riadne odôvodnený a zodpovedajúci náležite zistenému skutkovému stavu. Odvolanie otca vyhodnotila ako nedôvodné, obsahujúce zavádzajúce a klamlivé tvrdenia. Mala za to, že právo otca na spravodlivý proces nebolo porušené, ani v prípade, ak súd nepripustil otcom navrhované dôkazy ohľadom výdavkov na maloletého. Uviedla, že otec bločkami často zavádza a manipuluje, tovar zakúpený a uvedený na bločkoch nezodpovedal realite, navyše otec predmetné bločky použil i v konaní o určenie výživného na matku vedenom na Okresnom súde v Trnave, keď uvádzal, že veci boli zakúpené pre Y.. Vyslovila názor, že otec odmieta zdieľať s maloletým svoj životný štandard. Do času predbežnej vykonateľnosti rozsudku, napriek príjmu a celkovej majetkovej situácii otec prispieval na maloletého malými výdavkami len vo výške stanovenej súdom neodkladným opatrením, napriek tomu, že v tom čase nemala príjem. Podľa jej názoru, súd rozhodol v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine, výživné určil s prihliadnutím na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca a potreby maloletého a vzal v úvahu aj právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca. Pokiaľ otec poukazuje na zabezpečený štandard maloletému do vyhlásenia rozsudku, daný štandard mu zabezpečila ona z požičaných peňazí. Poprela, že by potreby maloletého od jeho narodenia zabezpečoval otec. Nesúhlasila s výhradami otca o nedostatočnom zabezpečení oblečenia pre maloletého. K výroku o úsporách uviedla, že otec súhlasil s rozhodnutím súdu v časti úspor, ale žiadal ju, aby tvorbu úspor nahradili kúpou nehnuteľnosti v prospech maloletého. Namietala vyjadrenia otca o jej neochote zamestnať sa a záhaľčivom spôsobe života. Zotrvala na stanovisku o potrebe ponechať čas odovzdania maloletého o 18.00 hod., vzhľadom na jeho režim. Poprela, že by otcovi bránila v styku

s maloletým, ktoré stretnutia boli spočiatku problematické a vzhľadom na vek maloletého prebiehali v jej prítomnosti.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o zverení a styku potvrdiť tak, aby bolo zachované právo dieťaťa na pravidelné stretávanie sa s otcom aj s ohľadom na názor znalca z odboru psychológie. Vo výroku o výživnom ponechal rozhodnutie na úvahu súdu.

10. V súlade s ust. § 384 a § 385 CSP odvolací súd vo veci doplnil dokazovanie a nariadil pojednávanie. Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom zotrvala na svojich vyjadreniach a návrhu na určenie výživného od narodenia maloletého dieťaťa. Uviedla, že v čase narodenia Y. mala náklady na neho na stravu, oblečenie, zakúpenie detskej výbavičky. Potvrdila, že otec nejaké veci maloletému kúpil v secondhandoch. Dala do pozornosti, že na Okresnom súde v Trnave bolo vedené konanie o určenie výživného nevydatej matke, v rámci ktorého súd započítal príspevky otca, ktoré jej poukazoval vo výške 500 eur ako realizované vo vzťahu k nej, a nie výživné na maloletého. Uviedla, že po nástupe maloletého do školy sa jeho výdavky zmenili, navštevoval hodiny anglického jazyka za poplatok 30 eur za rok, na iné krúžky nechodil. Jej pomery sa nezmenili, so synom býva sama a staršiemu študujúcemu synovi prispieva výživným sumou 50 eur mesačne na základe dohody. Potvrdila, že maloletý trávi čas s otcom v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia. Otec vo výpovedi uviedol, že synovi tvorí úspory od narodenia, avšak finančné prostriedky sa nachádzajú na jeho účte. Dúfa, že s matkou sa dohodnú na tvorbe úspor iným spôsobom ako ukladaním finančných prostriedkov do banky, vzhľadom na súčasnú infláciu. Jeho zámerom je pre maloletého kúpiť nehnuteľnosť, ktorá bude financie zhodnocovať. Nespochybnil náklady matky súvisiace s nástupom maloletého na základnú školu, avšak určené výživné považoval za neúmerne vysoké. Zdôraznil, že maloletému sa venuje, absolvujú spolu výlety, dovolenky, pričom matke od narodenia dieťaťa posielal peniaze, ktoré boli určené pre spotrebu oboch. Poukázal na to, že maloletý má v jeho domácnosti všetko potrebné.

11. Z dokladov predložených rodičmi v odvolacom konaní vyplýva, že maloletý Y. v školskom roku 2017/2018 a 2018/2019 navštevoval súkromnú materskú škôlku C. X. s.r.o., poplatok za celodennú dochádzku činil 300 eur mesačne + strava. Maloletý Y. navštevuje od septembra 2019 Spojenú školu sv. K. H. v T., poplatok v škole (členský príspevok) činí 25 eur za polrok, strava v škole 29 eur, ŠKD 18 eur, (v roku 2019) krúžok 20 eur. Matka vyčíslila mesačné náklady na maloletého za obdobie od šiestich mesiacov veku dieťaťa do 1 roka veku: strava 150 eur (do pol roka bol plne dojčený) a od 1 roka veku 250 eur, oblečenie 130 eur, hygiena 40 eur, bývanie 55,50 eur, hračky, knihy a iné pomôcky podporujúce rozvoj dieťaťa 150 eur (v priemere mesačne), od 1 roka 200 eur mesačne a od 2 rokov 230 eur mesačne, lieky a vitamíny 20 eur, t.j. spolu počas prvého roka 470 eur, od 1 do 2 rokov spolu 681 eur, od 2 rokov do nástupu do materskej školy (2,5 roka) vo výške 711 eur. Od nástupu maloletého do materskej školy matka vyčíslila jeho mesačné náklady takto: poplatky spojené s prevádzkou materskej školy 48 eur, strava v MŠ 1,29 eur/denne, strava doma 250 eur, hygiena a kozmetika 40 eur, oblečenie a obuv 132,50 eur, hračky 83 eur, knihy (aj v cudzom jazyku) 45 eur, športové potreby 30 eur, potreby k hudobným podnetom 12,50 eur, výtvarné pomôcky 30 eur, tvorivé sady 30 eur, zdravotná starostlivosť (vrátane stomatologickej) 20 eur, tvorba úspor 400 eur, výdavky na súkromnú materskú škôlku 400-500 eur mesačne. Od nástupu na základnú školu vyčíslila mesačné náklady na maloletého: strava 300 eur, obuv 44 eur, oblečenie 152 eur, škola 52 eur, hygiena 40 eur, energie 54,50 eur, knihy 70 eur, kreatívne sady 30 eur, lego 100 eur, Gravitax 20 eur, spoločenské hry (na rozvoj logického myslenia a pozornosti) 120 eur, zubár a zubná hygiena 20 eur, iné drobné výdavky (výlety, vstupné a pod) 20 eur, ďalšie výdavky v roku 2021 nákup zubnej kefy 144 eur, ergonomický stôl so stoličkou 613 eur, police do izby a náplň do sedacieho vaku 187 eur, kolobežka 159 eur, t.j. 92 eur mesačne v priemere. V roku 2019 a 2020 iné výdavky vyčíslila a preukázala za bicykel (máj 2020) 450 eur, posteľná bielizeň 184 eur, matrac 350 eur, vankúš 55 eur, výbava do školy 250 eur, maľovanie detskej izby 350 eur. Z dokladov o príjme matky vyplýva, že za obdobie od júna 2019 do júla 2019 zarábala v priemere mesačne 1.215 eur netto, od 1.7.2019 do 2.9.2019 bola nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, od septembra 2019 do augusta 2021 jej príjem činil 906 eur netto, od 6.8.2021 do 01.1.2022 bola nezamestnaná a poberala dávky v nezamestnanosti v priemere mesačne 581,83 eur, pracovný pomer znovu uzavrela 28.03.2022 s dohodnutou mzdou vo výške 850 eur + pohyblivá zložka do 100 eur, po skúšobnej dobe 950 eur + pohyblivá zložka do 100 eur s nástupom do práce od 1.4.2022. Matka je vlastníčkou bytu (LV č. XXXX) v T., jej náklady na bývanie predstavujú cca 130 eur mesačne. Otec dosahoval v roku 2013 priemerný mesačný netto príjem 5.161,21 eur, v roku 2014 vo výške 6.478,66 eur, v roku 2018 vo výške 7.434 eur, v roku 2019 vo výške 4.175 eur, v roku 2020 v sume 4.514 eur, v roku 2021 v sume 4.650 eur a za januára a február 2022 vo výške 10.455 eur (vrátane odmien). Svoje náklady otec vyčíslil v priemere mesačne sumou cca 2.000 eur (pohonné hmoty, poistenia, bývanie, daň z nehnuteľností). Z daňového priznania (prenájom nehnuteľností) vyplýva, že otec vykazoval čiastkový základ dane v roku

2013 vo výške 8.601,62 eur (základ dane 2.938 eur), v roku 2014 6.442 eur (základ dane 4.037 eur), v roku 2015 5.347,93 eur (základ dane 5.562,07 eur), v roku 2016 4.505,68 eur (základ dane 5.548.32 eur) eur, v roku 2017 4.575,41 eur (základ dane 6.354,59 eur), v roku 2018 5.352 eur (základ dane 5.658 eur), v roku 2019 5.893 eur (základ dane 4.657 eur), v roku 2020 5.041 eur (základ dane 5.139 eur). Otec je vlastníkom dvoch bytov nachádzajúcich sa v Trnave (LV č. XXXX a LV č. XXXX), rodinného domu - chalupy v U. O. (LV č. XXXX) a W. (LV č. XXXX) a podielovým spoluvlastníkom bytu na K. ul. 8, orná pôda Vo P. I. (LV č. XXXX) a v O. (LV č. XXXX, XXXX).

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 384 a § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca aj odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

13. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia.. Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom, napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelej spoločnosti.

14. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri úprave vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

15. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na určenie výživného na maloleté dieťa z hľadiska odôvodnených potrieb dieťaťa, príjmu rodičov, ich schopností a možností a majetkových pomerov a životnej úrovne (§ 62 a nasl. Zákona o rodine), avšak odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a doplnení dokazovania v odvolacom konaní podľa § 384 a § 385 CSP (aj s ohľadom na zmenu pomerov na strane maloletého jeho nástupom na povinnú školskú dochádzku od 01.09.2019) dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď výška určeného výživného je neprimeraná veku a potrebám maloletého a nezohľadňuje zistený skutočný stav. Pokiaľ ide o náklady na odôvodnené potreby maloletého, tieto matka vyčíslila a doplnila aj v odvolacom konaní. Vo vzťahu k námietkam otca o neadekvátnej výške výživného určeného na maloletého odvolací súd na základe vykonaného dokazovania ustálil mesačné náklady na odôvodnené potreby maloletého v troch rovinách, a to: od narodenia dieťaťa po jeho nástup do materskej školy (neskôr súkromnej materskej školy), od času, kedy navštevoval predškolské zariadenie a od jeho nástupu na povinnú školskú dochádzku. Pod odôvodnenými potrebami dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých jeho potrieb týkajúcich sa stravovania, ošatenia, bývania, zdravotnej starostlivosti, školskej a mimoškolskej činnosti a mimoriadne výdavky. Uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne, s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby (či už denné alebo mimoriadne). Treba uviesť, že súd pri ustálení bežných nákladov na stravu, ošatenie, hygienické potreby vychádza zo všeobecných cien tovarov primeraných veku dieťaťa,

príčom matka nie je povinná predkladať pokladničné bločky z nákupov týchto bežných vecí pre neho. V danom prípade, vzhľadom na nadštandardný príjem otca, jeho majetkové pomery a tomu zodpovedajúcu vyššiu životnú úroveň, odvolací súd navýšil náklady maloletého v porovnaní s nákladmi detí v jeho veku a tieto vychádzajúc z matkou vyčíslených nákladov ustálil v priemere mesačne nasledovne: za obdobie od narodenia maloletého do jeho nástupu do predškolského zariadenia: strava 170 eur, oblečenie 100 eur, hygiena 40 eur, bývanie 55 eur, lieky a vitamíny 20 eur a iné výdavky v sume 100 eur mesačne, t.j. spolu 485 eur. Od nástupu do materskej školy ustálil náklady na odôvodnené potreby maloletého za poplatky spojené s prevádzkou materskej školy v sume 48 eur a strava v MŠ 25 eur (1,29 eur/denne), strava doma 180 eur, hygiena a kozmetika 40 eur, oblečenie a obuv 130 eur, zdravotná starostlivosť (vrátane stomatologickej) 20 eur, bývanie 55 eur, iné výdavky 100 eur, t.j. spolu 598 eur. Zároveň konštatuje, že ďalším nákladom maloletého boli poplatky za súkromnú materskú škôlku, ktorú navštevoval od 1.9.2017 za mesačný poplatok 350 eur a poplatok za stravu 100 eur, pričom tieto platby hradil otec (s výnimkou poslednej), ktorý akceptoval výber súkromného zariadenia pre maloletého. Od nástupu maloletého do základnej školy odvolací súd priemerné mesačné náklady na jeho odôvodnené potreby ustálil nasledovne: strava 200 eur, obuv a oblečenie 130 eur, poplatky súvisiace s návštevou základnej školy 52 eur (strava, ŠKD a priemerná výška poplatku za členské), hygiena 40 eur, bývanie 55 eur, zdravotná starostlivosť 20 eur, iné výdavky 130 eur, t.j. spolu 627 eur. Treba uviesť, že do iných výdavkov odvolací súd zahrnul aj určitý nadštandard, ktorý matke umožní zakúpiť maloletému finančne nákladnejšie veci jednorazovej spotreby a výdavky súvisiace so zabezpečením dovolenky, prípadne voľného času tak, aby mal maloletý zachovanú životnú úroveň. Matkou vyčíslené náklady na stravu pre maloletého považoval odvolací súd za nadhodnotené, nakoľko bolo potrebné vziať v úvahu, že maloletý sa stravuje aj v predškolskom a školskom zariadení, v ktorom má pokrytú časť stravného. Pokiaľ matka poukazovala na jej zámer maloletého prihlásiť na krúžkové a športové aktivity, s čím jej vzniknú ďalšie výdavky, na uvedený argument odvolací súd neprihliadal, keďže tento náklad je len možným budúcim a v danom konaní nepreukázaným. Vyčíslené priemerné mesačné výdavky na nákup kníh, športových potrieb, tvorivých súprav k výtvarnej alebo hudobnej výchove a hračiek pre maloletého v sumách do jedného roku veku dieťaťa v priemere mesačne 150 eur, do dvoch rokov 200 eur, od dvoch rokov a počas návštevy materskej školy 230 eur, od nástupu na základnú školu 340 eur odvolací súd nezohľadnil, prihliadajúc na vyjadrenie matky (podanie predložené odvolaciemu súdu obsahujúce špecifikáciu nákladov na dieťa za jednotlivé obdobia) ktorá potvrdila, že na týchto nákladoch maloletého do apríla 2015 participoval aj otec a tiež berúc do úvahy, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie o styku otca s maloletým (uznesenie č.k. 8P/47/2015-54 zo dňa 19.05.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/390/2015-170 zo dňa 12.8.2015) sa styk realizoval v širšom rozsahu (v nepárnom týždni tri celé dni a v párnom týždni dve popoludnia), kedy aj otec zabezpečoval maloletému potreby súvisiace s jeho rozvojom a tvorivosťou a vo svojom domácom prostredí mu kompletne zariadil detskú izbu a poskytoval všetko potrebné, venoval sa mu a trávil s ním čas. Nemožno spochybníť, že otec dosahuje vyššiu životnú úroveň, vzhľadom na jeho nadštandardný príjem a majetkové pomery, ktorú okolnosť aj odvolací súd premietol do ustálenej výšky nákladov na maloletého a následne aj do určenia výšky výživného tak, aby sa mohol podieľať na výhodách tejto vyššej životnej úrovne. Odvolací súd akceptoval námietky otca o neprimeranosti výživného na maloletého a súčasne poznamenáva, že výživné nie je bezhraničné, je určené na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, pričom zohľadňuje aj nadštandardný príjem otca, ale aj pomery na strane oboch rodičov. Treba doplniť, že ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovania bytových potrieb dieťaťa. Uvedená úvaha je odzrkadlená pri výške výživného za obdobie od narodenia dieťaťa do jeho veku troch rokov, kedy výživné odvolací súd určil tak, aby významnou mierou financoval potreby maloletého otec, pričom súčasne zohľadnil aj plnenia otca nad rámec výživné, ktoré matka nespochybnila. Nástupom maloletého do predškolského zariadenia vznikol matke priestor zamestnať sa, zabezpečiť si príjem a tiež sa podieľať finančne na úhrade potrieb maloletého, ktorú skutočnosť odvolací súd premietol do výšky výživného. Námietky otca týkajúce sa príspevkov maloletému od jeho narodenia kúpou kníh, tvorivých pomôcok, aktivít počas voľného času, odvolací súd akceptoval a vzal v úvahu pri rozhodovaní. Príspevky otca na stravu, ošatenie, lieky a príspevky do domácnosti matky vyhodnotil ako dobrovoľné plnenia nad rámec výživného. Zároveň uzavrel, že predkladané doklady o nákupoch vecí (potravin, lieky, vitamíny, hračky a iný tovar) nemožno identifikovať ako veci zakúpené výhradne pre maloletého, keď aj otec pri ich výpočte uviedol, že niektoré veci zostali v jeho domácnosti. V tejto súvislosti však odvolací súd mal za nesporné, že matka príspevky otca na rozvoj dieťaťa do jeho veku dvoch rokov

potvrdila a nepochybné a preukázané, že otec maloletému vo svojej domácnosti zabezpečil všetko potrebné pre jeho zdravý vývin (matka potvrdila sporadické nákupy pre maloletého otcom a preplatenie jej nákupov za hračky, potraviny, zariadenie izby). Pokiaľ ide o platby zasielané matke otcom v období od júna 2012 do narodenia maloletého a po jeho narodení do februára 2015 predstavujúce, napr. kúpa prebaľovacej podložky, matracu na postieľku, autosedačky, kočíka, tieto nemožno považovať za výživné na maloleté dieťa, keďže sa jedná o príspevky na jeho výbavičku, navyš ide o platby nepreukázané. Vo vzťahu k platbám zasielaným otcom na účet matky za obdobie od 01.07.2012 do 01.06.2013 odvolací súd udáva, že z predložených dokladov je zrejmé, že len niektoré z týchto úhrad sú označené menom maloletého (január, február, marec, máj, jún 2014, február až máj 2015), pričom sám otec potvrdil, že platby posielané ako príspevky na výživu boli určené obom a matka ich mala rozdeliť. Odvolací súd preto zohľadní z týchto platieb len polovicu vo vzťahu k maloletému. K námietkam otca o ním realizovaných vecných plneniach pre maloletého, ktoré vyčíslil v priemere za rok 2013 vo výške 173 eur, v roku 2014 vo výške 264 eur a za tri mesiace v roku 2015 vo výške 243 eur, odvolací súd udáva, že z prehľadu daných výdavkov vyhotovených otcom vyplýva, že niektoré zakúpené veci zostali v jeho domácnosti, preto ich nemožno zohľadniť ako veci, ktorými disponuje aj matka. Pokiaľ otec hradil niektoré výdavky za stravu, lieky, hračky, oblečenie, prípadne iné veci pre maloletého, kupoval veci do domácnosti matky a platil poplatky u psychológa, odvolací súd tieto náklady vyhodnotil ako dobrovoľné platby. Na námietky otca vo vzťahu k osobe matky a jej nedostatočnej snahe vykonávať prácu, odvolací súd udáva, že v určenom výživnom zohľadnil aj schopnosti a možnosti matky zamestnať sa po ukončení rodičovskej dovolenky a nástupe maloletého do predškolského zariadenia, tiež vzal v úvahu matkou dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie a možnosti vykonávať prácu, resp. aj jej povinnosť zabezpečiť si príjem a podieľať sa na úhrade potrieb maloletého, ktorú povinnosť má každý z rodičov. Odvolací súd poukazuje na kritériá rozhodné pre určovanie výšky výživného na maloleté dieťa, ktoré sú upravené ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine (príjem, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča). Pri určovaní miery, ktorou sa na odôvodnených nákladoch maloletého dieťaťa podieľa každý z rodičov treba prihliadať aj na osobnú starostlivosť matky o maloletého, ktorou čiastočne kompenzuje časť svojej vyživovacej povinnosti k dieťaťu, pričom práve v danom prípade s poukazom na vyššie uvedené ustálené náklady na maloletého je výkon starostlivosti o dieťa zo strany matky zohľadnený najmä v období, kedy čerpala rodičovskú dovolenku a zabezpečovala celodennú osobnú starostlivosť o maloletého a v neskoršom období výška určeného výživného reflektuje na nástup maloletého do materskej školy a vytvorenú možnosť matky vykonávať prácu a zabezpečiť si príjem. Za bezpredmetné považoval odvolací súd vyjadrenia otca o ponúkanej a matkou nevyužitej možnosti viesť s ním spoločnú domácnosť, v súvislosti s čím mu vznikli náklady na kúpu nehnuteľnosti, ktorá je v jeho osobnom vlastníctve. Uvedená skutočnosť nemá vplyv na určenie výživného na maloletého v zmysle návrhu otca.

16. Správne súd prvej inštancie postupoval, keď pri určení výživného vykonal dokazovanie za účelom zistenia príjmov, majetkových pomerov, osobných pomerov na strane každého z rodičov, avšak odvolací súd vyhodnotil dokazovanie za nedostatočné, vzhľadom na absenciu dokladov o príjme rodičov za niektoré obdobia a toto v súlade s ust. § 384 a § 385 CSP doplnil a súčasne doplnil dokazovanie aj so zameraním sa na zmenu pomerov na strane maloletého jeho nástupom na povinnú školskú dochádzku. Vykonaným dokazovaním bolo v konaní preukázané, že matka do veku troch rokov dieťaťa poberala materský a neskôr rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, následne bola vedená ako matka starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku dieťaťa bez nároku na rodičovský príspevok, do práce nastúpila až v októbri 2017 a do augusta 2018 zarábala v priemere mesačne 564 eur netto, od septembra 2018 do mája 2019 dosahovala príjem 647 eur, od 1.7.2019 do 02.9.2019 poberala dávky v nezamestnanosti v priemere mesačne 581,83 eur, od septembra 2019 do augusta 2021 zarábala 906 eur netto, od 06.08.2021 bola nezamestnaná až do 01.04.2022, kedy uzatvorila pracovný pomer s dohodnutou mzdou vo výške 850 eur a pohyblivá zložka do 100 eur (pracovná zmluva z 28.03.2022). Je potrebné vziať v úvahu, že matka má ukončené vysokoškolské vzdelanie s dosiahnutým titulom Ing., pričom v priebehu celej doby (od dovŕšenia veku dieťaťa tri roky) pracovala len v určitých obdobiach a vykonávala aj prácu, ktorá nezodpovedala jej dosiahnutému vzdelaniu, resp. odboru, to znamená nevyužila svoje schopnosti a možnosti. Pri porovnaní príjmov rodičov je nesporné, že otec dosahoval podstatne vyšší príjem ako matka, keď zarábala v priemere mesačne netto v roku 2013 5.161,21 eur, v roku 2014 6.478,66 eur, v roku 2015 5.260 eur, rok 2016 až 2017 5.645 eur, v roku 2018 7.434 eur, v roku 2019 4.175 eur, v roku 2020 4.514 eur, v roku 2021 4.650 eur a za januára a február 2022 10.455 eur (vyplatená odmena). Ďalší príjem otca plynie z jeho majetkových pomerov, t.j. z prenájmu nehnuteľností v priemere mesačne vo výške cca 400 eur (predložené daňové priznania za celé sporné obdobie). Pokiaľ ide o pomery rodičov je nesporné, že matka je slobodná, má jedno plnoleté študujúce dieťa, ktorému prispieva na základe vzájomnej dohody výživným vo výške 50 eur mesačne, je vlastníčkou bytu nachádzajúceho sa v T. a jej

náklady na bývanie predstavujú cca 130 eur mesačne. Otec je vlastníkom dvoch bytov nachádzajúcich sa v O., rodinného domu - chalupy v U. O. a W. a podielovým spoluvlastníkom bytu na K. ul. X a ornej pôdy vo P. I. a v O., jeho mesačné náklady predstavujú v priemere sumu cca 2.000 eur (vrátane nákladov na pohonné hmoty, poistenia, bývanie, náklady súvisiace so správou jeho nehnuteľností, splátky hypotéky 397,75 eur mesačne a investičné sporenie, životné poistenie).

17. V danej prejednávanej veci odvolací súd uzavrel, že otec, vzhľadom na ním dosahovaný príjem a majetkové pomery, má podstatne vyššiu životnú úroveň ako matka, odhliadnuc od toho, že v určitých obdobiach bola dobrovoľne nezamestnaná alebo jej príjem nezodpovedal jej schopnostiam a možnostiam. Odvolací súd udáva, že potenciálna životná úroveň je limitovaná okrem majetkových pomerov aj finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia potrieb rodiča, pričom v danom prípade z vyčíslených nákladov otca vyplýva ich mesačná úhrada vo výške 2.000 eur, na ktorú skutočnosť súd musí prihliadať ako na jeden z faktorov pri určovaní miery životnej úrovne. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba pri určení výšky vyživovacej povinnosti zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky výcvik, kurzy a pod. tak, aby sa dieťa mohlo podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne rodiča. Práve pri posudzovaní otázky, čo je potrebné zahrnúť do oprávnených nákladov na dieťa, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Životná úroveň otca, na ktorej má právo podieľať sa aj maloletý bola zohľadnená odvolacím súdom v iných výdavkoch ustálených sumou 100 eur mesačne od narodenia maloletého a sumou 130 eur mesačne od nástupu na základnú školu (táto suma predstavuje poplatky za dovolenky, výlety a pod. s ohľadom na ich zvýšenie súvisiace s vekom dieťaťa) a aj vo výške ustálených nákladov na odôvodnené potreby maloletého, ktorých navýšenie v porovnaní so všeobecne známou výškou cien za stravu, ošatenie, hygienu pre dieťa vo veku maloletého Y., bolo vzaté v úvahu. Odvolací súd nespochybňuje, že otec je rodič, ktorý má záujem svojmu synovi poskytnúť všetko potrebné pre jeho zdravý psychický a fyzický vývin, má záujem podieľať sa na jeho výchove a starostlivosti o neho, vytvoriť mu plnohodnotný program a venovať sa mu, a pri spoločných aktivitách sa podieľa tiež na zabezpečení potrieb maloletého, avšak životnú úroveň otca, ktorá je neporovnateľne vyššia, je potrebné do výšky výživného premietnuť.

18. Pri preskúmaní rozhodnutia v zamietajúcej časti návrhu matky na určenie výživného späťne od narodenia maloletého dieťaťa, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto časti vec nesprávne právne posúdil a vyvodil z nej nesprávny právny záver. S poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil návrh matky na určenie výživného späťne, t.j. od narodenia dieťaťa, ako nedôvodný. Pokiaľ súd prvej inštancie zohľadňoval otázku určenia otcovstva a zápisu biologického otca do rodného listu maloletého dieťaťa, odvolací súd konštatuje, že narodenie dieťaťa za trvania manželstva matky a konanie o zapretie otcovstva manželom matky objektívne bránilo matke podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, vrátane návrhu na určenie výživného, skôr. Z rodného listu maloletého jednoznačne vyplýva, že k zápisu biologického otca do rodného listu došlo až v decembri 2014, pričom matka následne v januári 2015 podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Do času, kým otec nebol zapísaný v rodnom liste dieťaťa, nebolo v možnostiach matky takýto návrh podať, resp. Zákon o rodine ani neupravuje danú možnosť. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom súdu prvej inštancie, ktorý pri vyhodnotení dôvodov hodných osobitného zreteľa pre určenie výživného späťne prihliadal na to, že matka bránila otcovi v styku s maloletým, odmietla s otcom viesť spoločnú domácnosť, komunikácia rodičov nebola prijateľná, vyhodnotiac za nespravodlivé a rozporné s dobrými mravmi, aby bol otec zaviazaný platením bežného výživného od narodenia dieťaťa. Otázka dobrých mravov vo vzťahu k výživnému na maloleté dieťa nemôže byť v danej veci vyhodnocovaná, pretože ide o zabezpečenie výživy dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť. S poukazom na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine pri výživnom na maloleté dieťa je vylúčené prihliadať na rozpor s dobrými mravmi. Ani príspevky zo strany otca na maloletého a jeho záujem poskytovať pomoc matke, či už v období tehotenstva alebo po narodení dieťaťa nie sú dôvodom pre nepriznanie výživného na maloleté dieťa späťne, pretože príspevky zo strany otca, ktoré vyčíslil nezodpovedali kritériám rozhodným pre určenie výšky výživného (§ 62 a nasl. Zákona o rodine), t.j. nevychádzali z príjmu otca, jeho majetkových pomerov a životnej úrovne. Plnenia zo strany otca, v danom prípade, však môžu byť predmetom zápočtu do zročného výživného, ktoré určením výživného vznikne.

19. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o bežnom výživnom na maloletého, vznikla potreba prehodnotiť aj výšku zročného výživného. Pri výpočte zročného výživného odvolací súd ustálil, že povinnosťou otca bolo zaplatiť od 03.02.2013 do 31.08.2019 po 450 eur mesačne, t.j. alikvótna

časť za mesiac február 2013 vo výške 416 eur (450:28 dní činí 16 eur x 26 dní) + 78 mesiacov (od marca 2013 do 31.8.2019) x 450 eur, t.j. 35.100 eur a uvedené spolu predstavuje sumu 35.516 eur. Za obdobie od 01.09.2019 mal otec zaplatiť po 500 eur mesačne, t.j. od 01.09.2019 do 31.05.2022 (rozsudok odvolacieho súdu bol vyhlásený po splatnosti výživného k 15 dňu v mesiaci) teda 33 mesiacov x 500 eur, čo činí 16.500 eur. Celková výška výživného, ktoré mal otec zaplatiť od narodenia dieťaťa do 31.05.2022 predstavuje 52.016 eur (35.516+16.500 eur). Odvolací súd konštatuje, že otec po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie zaplatil zročné výživné v celkovej výške 28.014 eur (6 x 4.669 eur), ktoré platby pokrývajú aj zápočet urobený súdom prvej inštancie pri výpočte zročného výživného, t.j. platené od februára 2015 do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, vrátane výživného určeného nariadeným neodkladným opatrením po 170 eur mesačne, a úhrad školného počas pobytu maloletého v súkromnej materskej škole. V konaní bolo preukázané, že otec od septembra 2019 platil mesačne výživné na maloletého na základe vykonateľného rozsudku súdu prvej inštancie po 1.000 eur mesačne, t.j. od septembra 2019 do mája 2022 za 34 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že otec doposiaľ zaplatil na výživu maloletého sumu 62.014 eur, čím mu vznikol preplatok na úhradách výživného vo výške 9.984 eur. Navyiac je potrebné uviesť, že otec zaplatil prevodom na účet matky titulom výživného na maloletého dňa 29.1.2014 a 28.2.2014 po 100 eur, 31.3.2014 sumu 50 eur, 1.5.2014 a 1.6.2014 po 50 eur, 2.2.2015 sumu 150 eur, 2.3.2015 sumu 95,27 eur, 31.3.15, 30.4.15 a 1.6.15 po 170 eur mesačne, t.j. spolu 1.105,27 eur a poukázal platby na účet matky s označením „Y.“ (ako vyplýva z výpisu účtu) dňa 4.8.2014 sumu 450 eur, 31.8.2014 sumu 760 eur, 2.10.2014, 1.11.2014 a 1.12.2014 po 500 eur mesačne, 19.1.2015 sumu 262,71 eur, teda zo spoločných platieb úhrada vo vzťahu k maloletému predstavuje polovicu v celkovej výške 1.486,35 eur. Navyiac otec zaplatil školné v súkromnej materskej škole, ktorú maloletý navštevoval v celkovej výške 7.024,70 eur, ktorá suma bola zohľadnená zročnom výživnom. Pokiaľ ide o preplatok na výživnom odvolací súd o tomto nerozhodol, keďže neexistuje zákonné ustanovenie, ktoré by bolo možné aplikovať na daný prípad, t.j. vrátenie výživného. Rodičia však majú možnosť dohodnúť sa o spôsobe použitia týchto finančných prostriedkov, resp. o ich vrátení, prípadne ich zápočte. Odvolací súd dáva do pozornosti, že ak dohode medzi rodičmi nedôjde, otec má právo domáhať sa súdnou cestou vydania finančných prostriedkov získaných ako plnenie bez právneho dôvodu voči matke (plnenie otca bolo realizované na základe vykonateľného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý právoplatnosťou rozsudku odvolacieho súdu zanikne). Pokiaľ otec v priebehu odvolacieho konania poukazoval na spotrebované výživné, ktoré predstavuje výživné platené na základe vykonateľného rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd udáva, že otázku spotrebovaného výživného upravuje ust. § 78 Zákona o rodine a toto sa vzťahuje výlučne ku konaniu o zníženie alebo zrušenie výživného, teda súvisí s rozhodnutím o zmene rozsudku o výživnom z dôvodu zmeny pomerov na strane účastníkov konania. Preto nebolo dôvodné v odvolacom konaní sa zaoberať otázkou spotrebovaného výživného.

20. Pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa s poukazom na finančné a majetkové pomery oboch rodičov, vyššiu životnú úroveň otca, berúc do úvahy aj výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého odvolací súd výrok rozsudku súdu prvej inštancie o určení bežného výživného, o zročnom výživnom a vo výroku, ktorým zamietol návrh matky o priznaní výživného späťne podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a výživné na maloletého určil za obdobie od jeho narodenia do 31.8.2019 vo výške 450 eur mesačne a od 1.9.2019 (od nástupu maloletého na povinnú školskú dochádzku) vo výške 500 eur mesačne, považujúc určenú výšku výživného, ktorá reflektuje aj na zmenu pomerov na strane maloletého a zmeny pomerov na strane rodičov (nástup matky do práce a jej možnosť zamestnať sa), za primeranú vo vzťahu ku kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté dieťa a zohľadňujú vek, potreby a záujem maloletého (§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

21. Pokiaľ ide o výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o výživnom na tvorbu úspor pre maloletého, odvolací súd, napriek tomu, že rodičia nenapadli odvolaním tento výrok rozsudku, vychádzajúc z ust. § 65, § 66 CMP pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru o potrebe zmeny daného výroku, ktorý je nejasný, nezrozumiteľný a nevykonateľný, pretože neobsahuje dátum splatnosti jednotlivých platieb tvoriacich úspory maloletého a ani podmienky zriadenia účtu. Treba konštatovať, že v konaní bolo preukázané, že na určenie tvorby úspor sú splnené podmienky podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine a výška úspor určená súdom prvej inštancie zodpovedá majetkovým pomerom otca, pričom rodičia túto výšku ani nenapadli. Odvolací súd doplnil vo výroku chýbajúcu inštrukciu týkajúcu sa zriadenia účtu tak, že matke uložil povinnosť do 7 dní od právoplatnosti rozsudku zriadiť v peňažnom ústave osobitný účet na meno maloletého Y., nar. XX.XX.XXXX a identifikačné údaje účtu maloletého

dieťaťa oznámiť otcovi v lehote troch dní po jeho zriadení s tým, že na nakladanie s finančnými prostriedkami nachádzajúcimi sa na tomto osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu. Pre usmernenie rodičov je potrebné uviesť, že s prostriedkami z úspor výživného sa môžu napríklad hradiť osobitné výdavky dieťaťa, ktoré nie sú kryté platbami výživného. Vo vzťahu k argumentom otca o jeho zámere investovať finančné prostriedky, ktoré sú maloletému tvorené ako úspory, do kúpy nehnuteľnosti v prospech maloletého, s cieľom ich zhodnocovania, odvolací súd udáva, že ustanovenia Zákona o rodine neupravujú možnosť tvorby úspor iným spôsobom ako ukladaním finančných prostriedkov v peňažnom ústave. Ak by však rodičia dospeli k dohode o použití týchto finančných prostriedkov a ich zhodnocovanie iným spôsobom (ktorý návrh matka v odvolacom konaní akceptovala), ich dohoda, resp. akékoľvek nakladanie s finančnými prostriedkami uloženými na osobitnom účte maloletého podlieha schváleniu súdom. Odvolací súd z uvedených dôvodov, zmenil daný výrok rozsudku tak, aby bol zrozumiteľný a vykonateľný. Keďže otec pred odvolacím súdom potvrdil, že doposiaľ úspory maloletému tvorí na svojom účte, vznikla mu povinnosť zročné výživné na úspory predstavujúce sumu 51.200 eur (tzn. 24 mesiacov x 300 eur, od narodenia dieťaťa do 31.1.2015, t.j. spolu 7.200 eur + 88 mesiacov x 500 eur (11 mesiacov v roku 2015, po 12 mesiacov v roku 2016 až 2021, 5 mesiace od januára do mája 2022) zaplatiť na osobitný účet maloletého. Lehotu splatnosť odvolací súd určil v súlade s ust. § 232 ods. 2, 3 CSP.

22. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť platiť výživné na tvorbu úspor zmenil podľa ust. § 388 CSP.

23. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o styku otca s maloletým odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, vo veci vykonal potrebné dokazovanie, avšak vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd akceptoval námietky oboch rodičov vo vzťahu k výroku o styku dospejúc k záveru, že v záujme maloletého je vyhovieť odvolaciemu návrhu matky, ktorá vytýkala súdu prvej inštancie, že nevyňal z určeného rozsahu styku počas bežného roka prázdniny a sviatky, čím dochádza k duplicite, resp. k prelínaniu termínov stretnutí počas bežného roka a sviatkov a prázdnin. Danú námietku považoval odvolací súd za logickú, pretože pokiaľ by sa rodičia riadili takýmto výrokom rozsudku, mohlo by medzi nimi dochádzať ku zbytočným nezhodám. Z uvedeného dôvodu s prihliadnutím na vek a záujem maloletého odvolací súd zmenil výrok rozsudku tak, že upravil styk počas bežného roka s výnimkou obdobia jarných a zimných školských prázdnin, Vianočných a Veľkonočných sviatkov a mesiaca august v každom kalendárnom roku. Pokiaľ ide o letné prázdniny, odvolací súd vzal v úvahu, že styk otca s maloletým je určený na 10 dní v mesiaci júl a 10 dní v mesiaci august a popri tom zachovaný bežný styk, pričom za situácie, ak by súd vyňal celé letné prázdniny z režimu bežného styku, by došlo k neprimeranému rozsahu času stráveného s matkou v priebehu letných prázdnin v porovnaní s otcom. Vyňatím jedného mesiaca z prázdninového režimu, vznikne aj matke priestor na zabezpečenie si dovolenky s maloletým v dlhšom časovom rozsahu a otcovi priestor tráviť s maloletým aj bežný styk v priebehu mesiaca júl. Otcovi vznesené námietky voči napadnutému výroku rozsudku v časti týkajúcej sa určenej hodiny začiatku styku preberaním maloletého o 18.00 hod. počas pracovného týždňa, odvolací súd akceptoval a čas stretnutí v priebehu pracovného týždňa predĺžil o jednu hodinu tak, aby maloletému aj otcovi vytvoril priestor na spoločný kontakt a otcovi možnosť podieľať sa na zabezpečení starostlivosti a výchovy syna. Určený rozsah styku považoval odvolací súd za primeraný veku dieťaťa aj s prihliadnutím na jeho vybudovaný vzťah s otcom, doposiaľ realizovaný styk a skutočnosť, že matka nevyslovila žiadne podstatné výhrady k zabezpečeniu starostlivosti o maloletého zo strany otca. Na námietky matky, ktorá žiadala styk otca s maloletým v piatok v párnom týždni kalendárneho roku neupraviť, odvolací súd neprihliadal, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že nie je dôvod na redukciu, resp. obmedzenie styku otca s maloletým v tomto navrhovanom dni a prihliadnutím aj na otcovi prezentované stanovisko pred odvolacím súdom, že nemá problém matke v danom termíne, v prípade vycestovania s maloletým, ponechať ho v jej starostlivosti. Odvolací súd v tejto súvislosti zohľadnil, že v letnom období je styk otca s maloletým nastavený v užšom rozsahu. Zároveň odvolací súd doplnil výrok o určenie miesta odovzdania a prevzatia maloletého, ktorý v rozhodnutí absentoval. Je potrebné zdôrazniť, že maloletý, ako aj otec majú právo na rozvíjanie svojich vzájomných väzieb, trávenie spoločného času a realizáciu programu. Pokiaľ ide o úpravu styku počas jarných, jesenných a zimných prázdnin a Vianočných sviatkov a úpravu v mesiaci júl v každom kalendárnom roku v určenom rozsahu súdom prvej inštancie odvolací súd ju vyhodnotil ak súladnú so záujmom maloletého dieťaťa.

24. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku otca s maloletým odvolací súd zmenil v časti styku počas bežného roka a počas mesiaca august v každom kalendárnom roku aplikujúc ustanovenie § 388 CSP a vo zvyšku (určenie styku počas Veľkonočných a Vianočných sviatkov a jarých, jesenných a zimných školských prázdnin a v mesiaci júl každoročne) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako správne.

25. Na námietku otca o porušení jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd neprihliadal. Po preskúmaní obsahu spisu a rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje podstatné úvahy súdu, na základe ktorých rozhodol vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie jasne nezadefinoval akým spôsobom ustálil náklady na odôvodnené potreby maloletého, odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti na ním zvolený postup podľa § 68 CMP, ust. § 383 až § 385 CSP (doplnil dokazovanie) a poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku v bode 16.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

27. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).